HÍRMONDÓ

A Nyíregyházi Evangélikus Gyülekezet hírei

XXVIII. évf. 6. szám
2019. december

„Íme, az ajtó előtt állok, és zörgetek: ha valaki meghallja a hangomat, és kinyitja az ajtót, bemegyek ahhoz, és vele vacsorálok, ő pedig énvelem.” (Jel 3,20)

A „KITESSÉKELT” JÉZUS

A fent említett mondat nem kifejezetten a karácsonyi történetbe illeszkedő, a karácsonyi történetet megidéző igevers. Mégis komoly párhuzamot lehet felfedezni az akkori laodíceai gyülekezet helyzete, és a XXI. században élő ember élete között. Annyit tudni kell ennek az igeszakasznak a körülményeiről, hogy Jézus 7 gyülekezetnek fogalmaz meg levelet János apostolon keresztül. Az utolsó, Laodíceának írt levélről a Jelenések könyve 3,14-22 terjedő igeszakaszban olvashatunk.

Laodícea városa abban a kiváltságos helyzetben volt, hogy rendkívül gazdag, jómódú, komoly bevételekkel rendelkező városként megkapta a „rangos város” kitüntetést is. Bevételei főként a ruhaiparból (gyapjú) és a gyógyszeriparból (szem – és fülkenőcs) származtak, és olyan virágzó várossá fejlődött, hogy anyagilag mindentől és mindenkitől függetlenné tudott válni. Ez a függetlenedés önteltségbe, magabiztosságba vezetett. Sajnos a város szellemisége hatott az ott élő gyülekezetre is, s ez az önteltség, magabiztosság uralkodóvá vált a gyülekezetben is. „Mivel ezt mondod: Gazdag vagyok, meggazdagodtam, és nincs szükségem semmire...” (17. v.). Ez a lelkület vezetett aztán oda, hogy Jézust „kitessékelték” a gyülekezetből, már nem volt Őreá szükség, s így érthetjük meg azt a helyzetet, hogy Jézus mondja egy gyülekezetnek: „Íme, az ajtó előtt állok...”. Az ajtón kívülre szorult Jézus.

Közel kétezer év múltával valami hasonlót vélünk felfedezni egyházainkban, gyülekezeteinkben. A jómód, az önteltség, az „állványimádás” (nem maradt le egy „b” betű, igen, talán túl nagy hangsúlyt fektetnek a külső szépülésre, a pályázatok megírására, megvalósítására és egyre kevesebbet a belső, lelki életre!) jelent meg mind a társadalom, mind az egyház életében. Ez a jómód vezetett oda, hogy ha körbe nézünk, akkor az ünnepeinkből egyre inkább kiszorul Jézus, és az ajtón kívülre kerül. Csillognak, villognak a főtereink, utcáink, családi házaink udvarai, az ünnepeink egyre gazdagabbá válnak (idén rekord összeget várnak a szakértők a karácsonyi költekezéskor: 1.200 milliárd Ft-ot), s eltűnik a meghittség, és már rég nem arról szólnak az ünnepeink, amiről kellene, ami a tartalmukat adná. Kitessékeltük Jézust az ünnepeinkből (is)! „Nem volt számukra hely” (Lk 2,7) – olvassuk Jézus születéstörténetében, de nem csak az ünnepeinkből, hanem a családjaink, házasságunk, mindennapjaink életéből is „kitessékeltük” Jézust.

Ő az ajtó előtt áll és bebocsátásra vár! Jézus szeretettel, nem az ajtón dörömbölve, feszegetve akar belépni az ünnepeinkbe, az emberek életébe, hanem halk, szelíd, csendes szavával. Ha nincsen Őreá szükségük az embereknek, akkor Ő nem ront be ajtóstul a házba. A „kitessékelt” Jézus az ajtón kívül vár és zörget. De jó lenne, ha minél többen meghallanák a zörgetését és behívnák az életükbe, az ünnepeikbe, hogy Vele együtt éljenek és ünnepeljenek!

Zsarnai Krisztián, esperes

TÁJÉKOZTATÓ KÉPVISELŐTESTÜLETI ÜLÉSRŐL

Az újonnan felszentelt Gyülekezeti Házban a Képviselőtestület ülésére került sor november 20-án, amelyen az alábbi napirendeket tárgyalta meg:

Egyházközségi ügyek:

- A Luther téri Gyülekezeti Ház október 20-án történt felszentelését jegyzőkönyvben rögzítette.
- Tájékoztatást hallgatott meg a folyamatban lévő beruházásokról.
- Megköszönte Veres Jánosné gazdasági vezető szolgálatát.
- Elfogadta a Segítség Háza a tirpák utódokért Alapítvány kuratóriuma elnökének és tagjainak lemondását, valamint megválasztotta az új kuratóriumot. A kuratórium elnökévé egyhangú szavazással Simkóné Sára Zsuzsát választotta meg.

Iskolai ügyek:

- Jóváhagyta a Túróczy Zoltán Evangélikus Óvoda és Magyar-Angol Két Tanítási Nyelvű Általános Iskolában Zsarnainé Urbán Nóra iskolalelkész plusz óravállalását a Budapestre költözött Keveháziné Antal Enikő hitoktató tanár hit és erkölcstan óráinak megtartása miatt.

Dr. Kovács László Attila
igazgatólelkész

Veczánné Repka Jolán
egyházközségi felügyelő

Áldott Karácsonyt és békés boldog Új évet kíván az egyházközség vezetősége és a Hírmondó szerkesztősége minden kedves olvasónak!

KÖZÖS ÜNNEPI MEGEMLÉKEZÉS A REFORMÁCIÓ 502. ÉVFORDULÓJÁRÓL

A reformáció évfordulóját évek óta hagyományosan együtt ünneplik meg Nyíregyházán az evangélikusok és a reformátusok október 31-én, közös istentisztelet keretében. Az ünnepség fáklyás felvonulással kezdődött idén is, amelyen a nyíregyházi és környékbeli református és evangélikus egyházközségek tagjai és lelkészei együtt vettek részt.

A több száz fős fáklyás menet 18 órakor indult a református templom elől, és a városközponton átvonulva zsoltáréneklessel érkezett meg az evangélikus nagytemplomba, a közös istentisztelet idei helyszínére. Házigazdaként Dr. Kovács László Attila igazgatólelkész köszöntötte a népes gyülekezetet, a lelkészeket és az egyházi vezetőket.

A kezdő imádság és a református énekkar szolgálata után Dr. Gaál Sándor református esperes hirdette az Igét az Ap.csel 4,12 alapján: …” és nincsen üdvösség senki másban, mert nem is adatott az embereknek az ég alatt más név, amely által üdvözülhetnénk.”

Márk Borbála

VÁGYÓDÁS ISTEN TEMPLOMA UTÁN – 233 ÉVES A NYÍREGYHÁZI EVANGÉLIKUS NAGYTEMPLOM

Az 1753-ban ide települt tirpák ősök „kövekbe épített hitvallása”, a Nagytemplom, a főbejárat felett és az orgonakarzaton máig ragyogó arany betűkkel hirdeti: ERŐS VÁRUNK AZ ÚRISTEN! A templomszentelési évfordulót gyülekezeti nap keretében ünneplik meg a mai utódok évek óta. Idén a felújításra váró Istenháza mellett a most felújított Gyülekezeti Házért is hálát adtak október 19-20-án. „Sámuel pedig fogott egy követ, felállította Micpá és Sén között, és elnevezte Eben-Háézernek, mert ezt mondta: Az Úr segített el bennünket egészen idáig!” (1Sám 7,12 RÚF; Eben-Háézer jelentése: „a segítség köve”).

Krónika négy tételben

Szombat délelőtt

Dr. Kovács László Attila igazgatólelkész nyitóáhítatában (a Zsolt 42,1-12 alapján) elmondta: a nyíregyházi evangélikusok tirpák őseiben annak idején nagyon erősen égett a templom utáni vágyakozás. Harminc éven át küzdöttek hitvallásukért, evangélikus identitásukért. Majd két és fél év alatt, saját erejükből építették fel a város legrégebbi műemlék épületét. Mindez arra kötelez bennünket, hogy Istenbe vessük bizalmunkat és minden külső feltételt biztosítsunk gyermekeinknek, hitre jutásuk érdekében! Csak tiszta forrásból, az itt hirdetett igéből meríthetünk magunknak éltető erőt, hitet, reménységet az üdvösségre.

Waldemar Jesse, az oroszországi evangélikus-lutheránus egyház lelkésze a Liebenzelli Misszió ottani szolgálatáról szólt; Adámi Márta tolmácsolta a német nyelvű, vetítettképes előadást. Lk 9,57 alapján személyes elhívásáról beszélt; Kazahsztánban született német családban, németországi teológiai tanulmányai elvégzése után a Liebenzelli Misszió visszaküldte őt 2001-től misszionáriusként Oroszországba. Jézus missziói parancsát is idézte, s elmondta, nagy a hiány lelkészekből és a munkatársakból. Jekatyerinburgban 11 évig szolgált és ott három gyülekezetet alapítottak. Jelenleg Cseljabinszkban él feleségével hét éve, ahol evangelizációs alkalmakat is tartanak a hagyományos lelkipásztori szolgálat mellett, részt vesznek a munkatársak kiképzésében és a diakóniai munkában, mert nagy rá az igény; például a „karácsony a cipősdobozban” akcióban. Ezzel is sok gyermeket tudnak elérni az evangéliummal, de az egyetemisták között is bizonyságot tehetnek keresztyén hitükről, akik ilyen kérdést is feltettek nekik: van-e tolerancia az evangélikus-lutheránus egyházban? S a misszionárius előadó elmondhatta: A mi Istenünk a legtoleránsabb, mert mindenkinek szabad hozzá jönnie. A legnagyobb bizonyíték, hogy Isten szeret téged, az, hogy Jézus meghalt érted a kereszten!

Ő hatalmasan munkálkodik, és bennünket is fel akar használni szeretetének továbbadásában. Látott egy végtagok nélküli Krisztus festményt, ezzel a címmel: „Nincs más kezem és lábam, a tieden kívül!” Számára ezt jelenti a Krisztus követés: Ha én átélem Isten ajándékát, akkor másokat is hozzá akarok vinni, mert Jézusnál igazán jó lenni!

F. Molnár Zoltán fotóművész evangélikus templomokat megörökítő képeiből nyílt fotókiállítás a templomban, az orgona mögött kialakított kiállítótérben, a szerző tárlatvezetésével. S az ő engedélyével rövidesen a gyülekezet honlapjára is felkerülhetnek ezek a templomképek.

Az igazgatólelkész szeretetvendégségre hívta a jelenlévőket a Túróczy Zoltán általános iskola éttermébe, ahol kötetlen beszélgetésre is lehetőség nyílt a délelőtti és a délutáni előadókkal. A névadó püspök 126 évvel ezelőtt született, 1893. október 23-án, Arnóton.

Szombat délután

Dr. Csepregi Zoltán, az EHE rektora, teológiai tanár különleges kérdést tett fel már az előadása címében; az Ötvárosi hitvallás 470. évfordulója kapcsán: Klónozható-e az Ágostai Hitvallás? Alapinformációk: az öt felső-magyarországi szabad királyi város, nagyságuk szerinti sorrendben: Kassa, Eperjes, Lőcse, Bártfa és Kisszeben. Hitvallások, időrendben:

* Ágostai Hitvallás; 1530. jún. 25. (28 cikkely)

* Erdődi Hitvallás; 1545. (11 cikkely) Ez volt az első magyarországi evangélikus hitvallás.

* Ötvárosi Hitvallás 1549. aug. 19. (20 cikkely) Az eredeti példány eltűnt, rejtélyes körülmények között. 1560-ban találtak egy másolatot, amit 1564-től elkezdtek aláírni az ott szolgáló lelkipásztorok.

A 400. évfordulóra Sólyom Jenő egyháztörténeti professzor írt a gyülekezeti munkaprogramban egy előkészítő anyagot, amelyben megválaszolatlan kérdéseket tett fel. Ám az elmúlt 70 év alatt ezeket a rejtélyeket sikerült megoldani. Mit is tartalmaz ez a 470 éves hitvallás? Klónozták az Ágostai Hitvallást, meghúzták, annak az utolsó 8 cikkelye volt kritikus, ezeket, az ún. elátkozásokkal együtt elhagyták… Így lett ez az egyik legbékülékenyebb hitvallás. De mégsem volt klónozható következmények nélkül, mert az idő múlásával a klónozott változatok feledésbe merültek és inkább az eredeti, Ágostai Hitvallást tartotta mindenki a maga számára is elfogadhatónak, s ez lett a sorsa az Ötvárosi Hitvallásnak is. Ám fénykorában ezt a Kassán szolgáló református prédikátorok is aláírták, elfogadták.

A szombat délutáni záró áhítatában dr. Csepregi Zoltán az Útmutató aznapi kiírt újszövetségi igeverse (Jn 17,15) alapján kijelentette: a józanság és az Isten igéjének a követése a lelkiismeretben találkozik. Így tudunk a földön állni és az ég felé nézni.

Luther ismert szavai a wormsi birodalmi gyűlésen ezt tükrözik: csak akkor vonja vissza tanítását, ha meggyőzik a Szentírásból, vagy ész érvekkel, mert kötve van Isten előtt a lelkiismeretében. A templomszentelési évforduló kapcsán elmondta: az evangélikus tanítás szerint a templom köve nem szent, és Isten nemcsak a templomban lakik, hanem a világban is. A templomok élő kövekből épülnek, és ezek szentek, ezért adhatunk hálát és megköszönhetjük Urunknak, hogy megőriz minket továbbra is a világban a maga számára.

Vasárnap délelőtt

Dr. Kovács László ünnepi igehirdetését a kijelölt textus (Jak 2,1-8) alapján tartotta. A bűn ott suttog a szívünk mélyén egész életünkben. Jézus már legyőzte a bűnt, és vele együtt mi is győzhetünk! Krisztus követése azt jelenti, hogy küzdünk bűneink és kísértéseink ellen! Nála van a bocsánat minden bűnre a benne hívők számára. A királyi törvény: az embertárs szeretete arra kötelez, hogy szeressem azt is, akitől semmit sem remélhetek viszonzásképpen.

Vasárnap délután

A gyülekezeti házat felszentelő, ünnepi istentisztelet liturgiájában a nyíregyházi gyülekezet mind a négy parókus lelkésze részt vett, az egyházkerület püspökével együtt. Igehirdetése alapigéjéül dr. Fabiny Tamás elnök-püspök a Meghívón olvasható Zsolt 147,11 verset válasz-

totta: „Az istenfélőkben gyönyörködik az Úr, azokban, akik az ő szeretetében bíznak.” S idézte ezt az ősi mondást: „Imádkozzál és dolgozzál!” Isten gyönyörködik teremtett világában s teremtményében, az emberben. Isten gyönyörködik szeretett Fiában. Luther megkülönbözteti a szolgai félelmet a gyermeki félelemtől, így tesz a jó keresztyén is: féli az Istent, nem retteg tőle, hanem bizodalom van benne. Istent félni és szeretni kell, s csak benne bízni. S mi ne legyünk személyválogatók, és a püspök felidézte a délelőtti textust. Isten így akar gyönyörködni az istenfélő emberben és meghallgatja imádságát.

A gyülekezeti énekkar szolgálatát követően, a záró oltári szolgálat keretében a Szentlélek Istenhez fohászkodó imádságok hangzottak el. Majd az istentisztelethez csatlakozó rövid közgyűlésen az összgyülekezeti felügyelő, Veczánné Repka Jolán határozatban rögzítette a felújítás és a felszentelés tényét, és a gyülekezet köszönetét tolmácsolta a munkában résztvevő szervezetek jelenlévő képviselőinek. A gyülekezeti ház felújítását, bővítését és korszerűsítését a Magyar Kormány támogatta.

Végül az igazgatólelkész meghívására a templomi gyülekezet az evangélikus himnuszt énekelve átvonult a felújított Gyülekezeti Házba, ahol szeretetvendégség zárta a hálaadó ünnepet.

Garai András

(Az igehirdetések, előadások meghallgathatók a tudósító honlapján: garainyh.hu)

MEGSZÉPÜLT A GYÜLEKEZETI HÁZUNK!

Sokak számára jelentett örömet felújított gyülekezeti épületünk felszentelése ünnepélyes keretek között, október 20-án, vasárnap délután.

Számomra különösen is nagy fontossággal bírt ez az esemény. 1952-ben megszűnt Nyíregyháza püspöki székhely volta, mert Budapestre került át. Így azután a püspöki rezidenciából két parókiát alakítottak ki. A következő évben ide költözött be Rőzse István a családjával, valamint a mi családunk. A mi otthonunk a sarokrész lett, itt éltem 17 éves koromtól 24 éves koromig. Ide vágytam haza ötéves budapesti egyetemi éveim alatt, melynek végeztével ide költöztem haza, innen jártam első munkahelyemre. Ide járt udvarolni leendő férjem is.

Sok szép és fájdalmas emlékem köt ehhez az épülethez. 1960. június 26-án ebből az épületből vonult át a nászmenet édesapám vezetésével a Nagytemplomba, az esküvőnkre. 1962. július 1-én a sarokszobában érte a váratlan szívinfarktus okozta halál édesapámat, innen vitték át a Nagytemplomba felravatalozni.

Régóta nagyon bántott az épület leromlott állapota. Másodfelügyelőként, majd összgyülekezeti felügyelőként szégyenkezve kísértem át a különböző felekezetű lelkészeket az ökumenikus istentiszteletek utóösszejöveteleire.

Ami sokáig reménytelen álomnak tűnt, most kormányunk nagylelkű támogatása segítségével, mintegy 260 millió Ft összegben megvalósulhatott. Hála legyen érte! Megújult az épület belső berendezése is, minden igényt kielégítő módon, mint ahogyan ez egy istentiszteleti helyhez illik! Az Ószövetségben is ezt olvashatjuk: „Bölcsességet adok minden hozzáértő ember szívébe, hogy el tudják készíteni mindazt, amit parancsoltam neked: a kijelentés sátrát, a bizonyság ládáját, rá való födelet, és a sátor egész fölszerelését.” (2Móz 31,6-7).

Imádkozzunk azért, hogy a lelki ház is épülhessen, élő kövekből: fiatalokból, megújult lelkű gyülekezeti tagokból, mindannyiunk javára, Isten dicsőségére!

Demcsákné Balczó Ildikó

BIZONYSÁGTÉTEL

Ez a bizonyságtétel 2012. október 20-án hangzott el a Nagytemplom felszentelésének 226. évfordulója alkalmából tartott Gyülekezeti Nap ünnepi megemlékezései keretében. Akkori bizonyságtételének írott formában való megjelentetéséhez Dévényi Margit, gyülekezetünk sokak által ismert és szeretett Csöpi nénije előzetesen hozzájárulását adta (a szerk.).

„Kedves Testvéreim! Én még ahhoz a generációhoz tartozom, amelynek a tagjait a szülői házban, az iskolában és a gyülekezetben Isten megismerésére igyekeztek tanítani, segíteni. De volt még egy drága helye ennek a lelki építésnek: a gyülekezeti ifjúság köre. A háború után, a menekülésből hazatérve hamar csatlakoztam ehhez a körhöz. Barátnőm, megtudva, hogy hazajöttünk, örömmel rohant hozzánk, hiszen csodálatosak voltak a háború után a találkozások, viszontlátások…, és rögtön hívott is a gyülekezeti fiatalok körébe.

5 évig lehettünk a KIE-ben (Keresztyén Ifjúsági Egyesület; a szerk.) együtt fiúk, lányok, majd a kemény politikai változás közöttünk is nagytakarítást végzett - feleződött a csapatunk, fele jobbra, fele balra -, de ez az 5 év boldog, szép idő volt, az ébredés ideje az egész országban, Nyíregyházán is! Evangelizációk, csendes napok tanyán, városban, sok vendég evangelizátor szolgált nálunk, - és rengeteget énekeltünk! A Szentlélek végezte gazdag munkáját az egész gyülekezetben! Remélem, nem csak én emlékszem minderre!

1946 nyarán Gyenesdiásra készültünk leány konferenciára, kb. 40-en. Eljött az utazás ideje, de ekkor a szüleinknek pengője már nem volt, forintja még nem volt, - így itthon maradtunk. Áldott ifjúságvezető lelkészünk, Oli bácsi (Joób Olivér; a szerk.) azzal az ajándékkal lepett meg bennünket, hogy elment Túróczy püspök úrhoz, elmondta bánatunkat, s Ő felajánlotta, hogy tart nekünk egy pót-Gyenes lánykonferenciát. Az Elemi Iskola dísztermében voltunk, telt házzal 4 délutánon át. „Asszony a kútnál” címmel a samáriai asszony történetéről volt szó. Tudom, sokunknak lett feledhetetlenné ez az igemagyarázat! Ezekben a napokban lett számomra és több leánytársam számára is drága találkozás ez az alkalom Megváltónkkal, az Úr Jézussal!

Milyen gondtalanul, vidáman éltük napjainkat az ifjúsági körben a sorbanállások, a szegénység, a fázás ellenére! Tulajdonképpen a közelmúltban döbbentem rá – a levéltári titkokról olvasva, hallva –, hogy hány család, hány ember került akkoriban börtönbe, hány lett koldussá téve, kivégezve, ártatlanul. Akkoriban mi erről semmit sem tudtunk, legfeljebb az újságban, vagy az üzletek kirakataiban kipellengérezettekről!

Készültünk a karácsonyi vásárokra, fiúk-lányok készítettük a kézimunkákat, szatyrokat, fafaragásokat, játékokat. A bevétel útiköltségre kellett a rászoruló gyerekek nyári konferenciáira.

Erre szolgáltak a vallásos színdarabok előadásának bevételei is. Boldog ifjúság voltunk! Nem a „fényes szellők” emeltek minket: – a mennyei Atya pazarolta ránk gazdagon a szeretetét!

S a mai gyerekeket, fiatalokat nézve mit mondhatunk? Mit láthatunk? – A rengeteg gondot, megoldhatatlannak tűnő problémákat, csapdákat, rontást ember és ördög részéről. Itt van számunkra a feladat, az értük való imádkozás! (Nemigen szeretik, ha „prédikálnak” nekik, főleg otthon!)

Sötét a helyzet? A világ? Az élet? A szívek sötétek? Így van! De a Megváltónk tudja és látja ezt! És van-e, lehet-e a Szentlélek titokzatos, csodálatos munkája előtt akadály? Nincs. Nem lehet!

Végezzük hát a hordozó imádság nehéz szolgálatát hűséggel családunk, egyházunk, nemzetünk sok nyomorúságát tudva, látva! Ezt a szolgálatot várja a mi Urunk mindannyiunktól, akik itt vagyunk!”

Dévényi Margit (92 éves)

Nívós kötetben a Nyíregyházi Evangélikus Nagytemplom

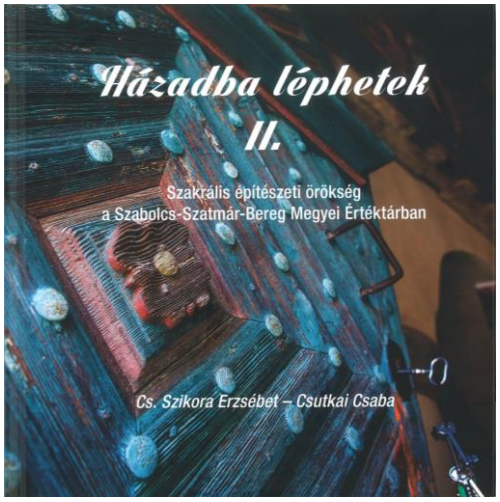

A Házadba léphetek I. című kötet Szatmári középkori templomok alcímmel 2015-ben jelent meg, amely a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Értéktárba addig bekerült szatmári középkori templomokat mutatta be. 2019. novemberében látott napvilágot a sorozat folytatása Házadba léphetek II. - Szakrális építészeti örökség a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Értéktárban címmel.

A Megyeháza Dísztermében tartott könyvbemutatón Baracsi Endre, a megyei közgyűlés alelnöke elmondta többek között, hogy az azóta eltelt időszak alatt a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Értéktár Bizottság a Szatmári középkori templomok megyei érték elnevezését Szatmár-beregi középkori templomokra változtatta, s ezzel egyidejűleg további öt szatmári és nyolc beregi középkori templom is bekerült e gyűjtőnév alatt a megyei értéktárba, miközben a megye más tájegységeinek építészeti értéket képviselő templomai is részei immár az „értékes” templomok sorának. Ez a második kötet az épített örökség kategóriába 2018. december 31-ig felvett templomokat mutatja be.

Ebben a nívós kötetben szerepel a Nyíregyházi Evangélikus Nagytemplom is, amely a legrégebbi műemléke a városunknak. Megyénk legnagyobb befogadó képességű temploma, és a magyarországi evangélikus templomok között is a második ebben a sorban.

Az alapkő letételére 1784. március 25-én, Nyíregyháza legmagasabb pontján, egy hajdani kuruckori temető helyén került sor. Az akkori szállítási lehetőségek és építési technológiák mellett a csodával határos módon két és fél év alatt készült el, igaz, akkor még a torony nélkül. A templomszentelési ünnepséget 1786. október 22-én, Coroni Frigyes esperes vezetésével tartották meg. Az építkezés és a díszítő munkák ezt követően is folytatódtak, két év múlva elkészült a belső berendezés. A torony is felépült, és a felszentelés után tíz évvel, 1796-ban Reizinger János fafaragó művész megalkotta a gyönyörű oltárt.

A templom legutóbbi nagyobb arányú külső felújítására - a gyülekezet 250 éves jubileuma kapcsán - 2001. és 2003. között került sor, majd 2005-ben a csodálatos oltárképet is restaurálták.

A Cs. Szikora Erzsébet és Csutkai Csaba fotóművész szerkesztésében megjelent - az utóbbi gyönyörű képeivel illusztrált - kötet összesen tizenkilenc, többségében református templomnak, valamint a Nyíregyházi Evangélikus Nagytemplomnak, a Magyarok Nagyasszonya társszékesegyháznak, a nagykállói református műemlék templomnak és a kisvárdai római katolikus templomnak nem csupán a történelmével ismertet meg bennünket, de a kifejező fotók és leírások a szakrális építészeti örökségek szellemiségét is közel hozzák az olvasóhoz.

Nádasi Zoltán Sándor

GYERMEKOLDAL

Az ÖRÖM teljessége

Az Úr Jézus születésekor pásztorok tanyáztak Betlehem vidékén a szabad ég alatt, és őrködtek éjszaka a nyájuk mellett. Egyszer csak megjelent az Úr angyala nekik, körülragyogta őket az Úr dicsősége, és nagy félelem vett erőt rajtuk. De az angyal így szólt hozzájuk: *„Ne féljetek, mert íme,* ***nagy örömet*** *hirdetek nektek, amely* ***az egész nép öröme*** *lesz: üdvözítő született ma nektek, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában.”.*

A jól ismert történetet áthatja a mindent felülmúló öröm. Elgondolkodtál már azon, hogy miért? James Irwin űrhajós így fogalmazott: „Az mindennél fontosabb, hogy Jézus ezen a Földön járt. Sokkal fontosabb, mint hogy az ember a Holdon.” Valóban, örömünk oka, hogy a mindenség teljhatalmú Istene közel jött az emberhez! Ő kezdeményezett! Mert, ha Ő nem kezdeményez, akkor mi semmit sem tehetünk. Örökre elveszettek maradtunk volna. De Ő Jézus Krisztusban emberré lett, hogy Benne felkínálja számunkra az egyetlen lehetőséget az üdvösséghez. **Örömünk forrása tehát a Krisztus Jézus, és a benne kapott kegyelem!**

Pál apostol így ujjongott örömében a Filippiekhez írott levelében: *„nekem az élet Krisztus”*. Ami nem egyenlő *„Krisztus, a mi életünk”* (Kol 3,4) vagy a *„Krisztus él bennem”* (Gal 2,20) kifejezésekkel. Ez utóbbi 2 kijelentés minden igazi keresztyén hívőre érvényes. De az, hogy az élete tartalma 100%-osan Krisztus, nem igaz minden Krisztusban hívőre! Pálnak az élete egyértelműen megváltozott a damaszkuszi úton, és ahogyan haladt azon az úton, hogy betöltse küldetését, amelyet az Úr kijelölt számára, annál inkább megtelt Krisztussal. Tele volt Krisztussal! **Krisztus volt az életmódja!** Mindent, ami azelőtt fontos volt számára, most új megvilágításban látott, a réginek el kellett homályosodnia, és jelentéktelenné kellett válnia Urának dicsősége, kegyeleme és szeretete előtt. Így fogalmaz a Filippi levél 3. fejezetében: *„kárnak ítélek mindent Krisztus Jézus, az én Uram ismeretének páratlan nagyságáért.”*. Csak egyet akart: Krisztust követni, neki szolgálni, és várni a visszajövetelét. Ez lett életének az új tartalma 100%-ban. És valóban ez az egyetlen érdemes tartalma az életnek, az Úr Jézus Krisztusban megtalálni minden öröm forrását, ami egy örömteli követéshez és egy odaadással teljes szolgálathoz vezet.

Ha Pál életét Krisztus töltötte be, logikus, hogy számára *„a meghalás nyereség”*. Hiszen földi élete során mindent csak hitben birtokolhatott. Az Úr jelenlétében azonban már nem lesz szüksége a hitre, saját szemeivel láthatja Jézust, élete Urát! Ha Isten gyermeke vagy, hagyod-e, hogy betöltsön Krisztus, és kiszorítson az életedből minden mást? Ki mered-e jelenteni Pál apostollal: *„nekem az élet Krisztus, és a meghalás nyereség”*?

Azon az első karácsonyon angyalok hirdették az örömhírt: *„üdvözítő született ma nektek”*. Ők vágyakoznak beletekinteni Isten kegyelmének örömhírébe. Te pedig részese is lehetsz ennek az örömteli ajándéknak, ha még nem vagy Isten gyermeke! Akarod-e, hogy tied legyen karácsony igazi öröme? **Fogadd hát el Jézust Megváltódnak!**

Hajagos-Tóth Katalin

Mivé tesszük gyermekeink számára a Karácsonyt?

Jön a Karácsony, jön az ajándékvásárlás, jön a kapkodás, a megfelelni vágyás. A világ ránk zúdítja az áruk tömegét, a pénzért megvehető státuszszimbólumokat. A gyerekek sem maradhatnak ki a versenyből, gyakran ők a piac legtámadottabb szereplői, akik által nő a profit. Hogy belemegyünk-e ebbe a mókuskerékbe, és hogy meddig és ne tovább, ezt mi dönthetjük el!

Nagyrészt eldönthetjük szabad akarattal, hogy milyen karácsonyra vágyunk, mert ezáltal egymást is formálhatjuk. Beleugorhatunk abba, hogy elárasztjuk családunkat, unokáinkat minden jóval, nehogy valami hiányozzon, mert mi nem kaphattuk meg, szüleink nem tudták megvenni, de én most kompenzálok. Közben a másik fél nem is erre vágyott, vagy fel sem tudja fogni, hogy számára mi lenne a legjobb ajándék.

Gyakran látom, hogy elviszik a gyerekeket a játékboltba, mondván, hogy válasszon ő! Ebből aztán rengeteg konfliktus adódhat: pl. egy konkrét esetben a gyerek a bőség zavarában nem neki való játékot választott. A döntés nehézsége miatt mindenki ideges, feszült lett, az anyuka azt mondta: ezt nem veszem meg, erre a nagymama: majd én megveszem! Ennek az egy vásárlásnak a rengeteg káros következményét mi, kívülállók is érzékeltük. Azok a dolgok, amiket ajándéknak szánunk, nem biztos, hogy valóban jó ajándék lesz a gyermek számára, inkább csak kompenzálás, mert most már ,,hála Istennek" a világnak ebben a szegletében is megadhatunk számukra sok mindent.

A gyermekeket jól ismerve mondom azt, hogy számukra az együtt töltött idő a legfontosabb, a legfejlesztőbb „ajándék". A minőségi együttlét, a közös játék, a közös készülődés, az ajándékkészítés, a közösen elkészített étel, a közös élmények, a mesemondás erre a fajta ajándékozásra a legjobb példák! A mi probléma megoldásaink formálják őket, a mi példamutatásunk, szeretetünk számukra életre szóló ajándék. Óvodánkban sokszor a gyerekek ott állnak a játékpolc előtt, mert nem tudnak választani, de ha mi javaslunk nekik valamit, és még együtt is játszunk velük, megtanítjuk őket a játékszabályokra, akkor a végén jön az ölelés! Sajnos sok családnál nincs elég idő, nincs elég akarat és kitartás a fontos dolgokra, nincs meg a Képes Gyermekbiblia sem, nem is olvasnak belőle, így legtöbbjük csak az óvodában találkozik a történetekkel és a tanításokkal. Pedig, ha nincs jelen a családok életében az igazi ajándéknak, Jézus Krisztusnak a szeretete és elfogadása, akkor bizony a sok játék ellenére is nagyon üres lesz a Karácsony!

Tanítsuk meg a gyerekeket hálát adni is, mert annyira természetesnek tűnik minden: hogy egészségesek vagyunk, van családunk, van lakásunk, óvodánk. Örüljünk mások örömeinek, sikereinek, mások ajándékainak is! Mert Isten nem egyforma ajándékokat adott számunkra, van, aki egy dologban tehetséges, van, aki másban.

Mutassuk meg és éljük át, hogy jó adni, másokon segíteni! Akik valamiben hiányt szenvednek, azoknak jó vigaszt adni, dicsérni, jutalmazni. Túróczy Zoltán püspök úr - aki sokat szenvedett a kommunista diktatúra terrorja miatt - egyetlen versében örök érvényű útmutatást adott számunkra. Ne feledjük Karácsonykor sem!

„De ma még tied körülötted minden
És adhatsz… Adj hát annak, kinek nincs!
Hisz jön egy nap, talán nemsokára,
S kihull kezedből minden földi kincs.

Csak az lesz Tied, amit odaadtál,
Csak az, mi minden kincsnél többet ér:
A tett, a szó, mit szeretetből adtál,
Veled marad, s örökre elkísér."

Kovácsné Mráz Ágnes
óvodai intézményegység vezető

TUDÓSÍTÁS AZ ADVENTI SOROZATOKRÓL

„Ismered-e az Urat?” címmel adventi evangelizációs sorozat volt Mandabokorban november 25-28. között, Kádár László tóalmási misszionárius szolgálatával, aki négy estén át Ruth könyve alapján hirdette az evangéliumot. Az egyes esték fő témái ezek voltak: ismered-e Őt, Aki gondjaid között megtalált; Aki, ha aggódsz is, gondoskodik rólad; Aki hibáiddal együtt szeret; és Aki használni akar mások életében? A Ruth könyvében szereplő személyek történetén keresztül mindvégig az Úr Jézus állt a prédikációk középpontjában, aki bennünket ezzel az emberi szeretetet számunkra felfoghatatlan mértékben meghaladó szeretettel szeret, amit a könyvben is szereplő héber „heszed” szó fejez ki a legjobban (szeretet, hűség, igazságosság, áldozatkészség, elkötelezettség). Isten ennek a szeretetnek a nevében áldozta fel a saját Fiát a kereszten mindannyiunkért, hogy egyszeri, tökéletes áldozatként megváltson bennünket a bűneink büntetésének elszenvedése alól.

Sajnos, nemcsak három és félezer évvel ezelőtt jellemezte Isten népét, hogy „mindenki azt csinálta, amit jónak látott” (lásd Bír 21,25), hanem a most élő emberek többségét is! Isten mindannyiunkat használni akar mások életében, úgy, ahogy vagyunk. Ő ma is megváltott bűnösöket használ, akik átadták már Neki az életüket. Ki a legfontosabb az életedben? Saját magad, vagy Isten és a másik ember? A záró úrvacsorai liturgiában elhangzott: az Úrnak halálát és feltámadását hirdessétek, mind, akik Őt már hittel elfogadtátok! Fogadjuk el Istenünk hívását, ne szégyelljük hitünket és örömmel, szeretettel forduljunk embertársaink felé; szolgáljuk őket, hogy ők is megismerjék a Megváltót!

Garai András

(A teljes tudósítás elérhető az evangelikus.hu/ismered-e-az-urat linken)

Nagy Főpapunk van, aki áthatolt az egeken címmel folytatódott az adventi igehirdetés sorozat a nyírszőlősi evangélikus gyülekezetben november 29-től december 1-ig, Ittzés István nyugalmazott evangélikus lelkész szolgálatával.

Az első este arról szólt az igehirdető, hogy Jézus Krisztus megjelent az idők végén a bűn hordozására; Íme, az Isten Báránya! A megszólító erejű prédikációt követően az alkalmat a nyírszőlősi evangélikus testvérek által szervezett szeretetvendégség és beszélgetés zárta.

A következő estén a katolikus templom előtt kedves kis ünnepség keretében sor került az első adventi gyertya meggyújtására, utána a katolikus templomban a két gyülekezet tagjai közösen vettek részt a sorozat második alkalmán. Ezúttal lelkész úr a tíz szűzről szóló példázatot világította meg teljes mélységében mindnyájunk számára.

A záró alkalmon, dec. 1-én előbb az Emmaus gyülekezetben, majd a nyírszőlősi evangélikus gyülekezetben arról prédikált, hogy az Úr Jézus megjelenik másodszor a bűn hordozása nélkül, eljön az ég felhőin, nagy hatalommal és dicsőséggel! Mindannyiunk számára komoly figyelmeztetésként hangzott az igehirdetése: legyünk készen mindenkor az Igaz Bíróval való találkozásra!

Márk Borbála

(Az igehirdetések teljes hanganyaga elérhető a garainyh.hu honlapon)

Miért jött az Úr Jézus?

Az egyházi esztendő első hetében sok évtizedes hagyomány szerint, ez évben már a gyönyörűen felújított gyülekezeti házban került megrendezésre az adventi evangelizációs esti istentisztelet-sorozat, amelyen idén Adámi László – a Hajdú-Szabolcsi Egyházmegyében jelenleg a

leghosszabb lelkészi szolgálati idővel rendelkező nyíregyházi parókus lelkész – hirdette az evangéliumot, Jézus saját kijelentései alapján megfogalmazott válaszokkal. Íme az öt válasz: Azért jött Jézus, „… hogy megkeressen és megmentsen." (Lk 19,1-10); „… hogy bűnösöket hívjon megtérésre." (Lk 5,27-32); „… hogy bizonyságot tegyen az igazságról." (Jn 18,33-38); „… hogy váltságul adja életét." (Mt 20,25-28); „… hogy a benne hívő ne maradjon sötétségben." (Jn 12,44-50)!

Idézzük fel címszavakban Jézus eredeti kijelentéseit, amelyek az új kezdet jóhírét jelentik minden időben az őt hallgató emberek számára! Zákeus fővámszedőnek megígérte az emberileg lehetetlent: ma lett üdvössége, mert ő megkeresi és megtartja az elveszettet. Lévi vámszedőt a követésére hívta, hogy kigyógyuljon bűn-betegségéből. Jézus, „a zsidók királya" Pilátus római helytartónak elmondta, az ő országa nem e világból való, ám aki itt hallgat szavára, az már annak az országnak a polgára. S az ő országában hatalomra vágyó 12 tanítványát a saját életpéldája alapján figyelmeztette: aki közülük első akar lenni, az legyen a többi szolgája! Az ünnepre érkező nagy sokaságnak pedig hangos szóval mondta el küldetését: ő világosságul jött, hogy megmentse a világot és az őt elküldő Atya parancsolatát beszélje el. Az ő parancsolata pedig az örök élet. S aki Jézusban hisz, az Atyában hisz!

Az Úr Jézusnak ezek az örökérvényű válaszai minden azóta élő embert állásfoglalásra késztetnek; s az igehirdetés-sorozat személyes megtapasztalásokkal gazdagított gondolatai az Ő küldetésének elfogadására buzdították a jelenlévőket. Jelen időben, a maga számára ezen az adventen is így tegye fel a kérdést az Úr érkezésére készülő tanítványi sereg: Kiért jön Jézus? S hittel vallhassa: érettem és miattam!

Az első estén a gyülekezet óvodásainak énekeiben, verseiben gyönyörködhettek a városból és a környező bokortanyákból érkezett evangélikusok. Másnap az Élim lakóinak keze munkáiból láthattak bemutatót, melyek egyben szép és értékes ünnepi ajándékok is lehetnek. Egy nagy mélységeket megjárt testvérnő szavaival és énekével így tett bizonyságot a számára is új kezdetet jelentő Úr Jézusról: „Új szövetséged elfogadom, / Magam egészen odaadom, (…) Járva az utat, ha botlanék, / Emelj magadhoz keresztedért." (EKE Énekeskönyv 398. éneke.) Az evangelizációs sorozat úrvacsoraosztással zárult, amely a hitelesítő pecsét volt Jézus saját válaszain: hozzád, éretted, miattad jöttem! *Garai András*

(Az igehirdetés-sorozat teljes hanganyaga elérhető a tudósító honlapján: garainyh.hu)

Ádventi fények Rozsréten elnevezéssel december 16-19 között ádventi alkalmakat tartottak a Betlehem imaházban, ahol dec. 18-án a Kaláka együttes karácsonyi koncerttel is szolgált.

A borbányai evangélikus templomban december 19-21-ig került sor ádventi evangelizációra **„Megvigasztalja megváltott népét az ÚR"** címmel, igét hirdetett Adámi László körzeti lelkész.

Füle Lajos: VISSZAJÖN!

Hóból az erdő, ködből a felhő,
hó esik, tél szele fújja.
Valaki eljött, Valaki elment,
Valaki visszajön újra!

Száll csuda híre szívből a szívbe,
kétezer év a tanúja:
Valaki eljött, Valaki elment,
Valaki visszajön újra!

Angyalok ajkán, emberek hangján
csendül a csillagos ének,
kétezer éve mennek Elébe
boldogan, kik Neki élnek.

Ott a helyed e drága menetben,
életed Krisztusa vár rád.
Hagyd el a gondot, légy Vele boldog!
Zengje a szíved a hálát!

INTÉZMÉNYI HÍREINK

A Túróczy Zoltán Evangélikus Óvoda hírei

Óvodai intézményegységünkben ősszel és decemberben számos tartalmas program valósult meg. Óvodásaink a reformáció emléknapja előtti héten kézműves foglalkozásokon ismerkedtek meg egyházunk jelképeivel, és sok szép „alkotást” készítettek. A Mikulás ismét meglátogatta óvodánkat és természetesen mindenki csomagot kapott! Óvodánk nevében is áldott karácsonyi ünnepeket és örömteli, boldog új esztendőt kívánok szeretettel a Hírmondó olvasóinak.

Kovácsné Mráz Ágnes, óvodavezető

A Túróczy Zoltán Evangélikus Magyar-Angol Két Tanítási Nyelvű Általános Iskola hírei

„Csak egy kis apróság” jelmondattal a Magyar Vöröskereszt Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Szervezete ebben az évben is megszervezi a karácsonyi ünnepeket megelőző hagyományos Karácsonyi Szeretetakcióját. Iskolánk is csatlakozott ehhez a programhoz, melynek keretében olyan gyermekekhez, nagycsaládokhoz, idősekhez, beteg emberekhez igyekeznek eljuttatni a tartós élelmiszerekből összeállított csomagokat, akik nehéz körülmények között élnek. Tanulóink és szüleik több mint egy héten keresztül hozhatták az adományaikat. December 4-én nagy örömmel adtuk át az összegyűlt élelmiszereket a Vöröskereszt munkatársainak, „mert a jókedvű adakozót szereti az Isten.” (2Kor 9,7b)

Opre Gabriella, igazgatóhelyettes

Mikulás sportvetélkedő

Az idei tanévben is megrendezésre került intézményünk nagycsoportosai és elsős diákjaink részvételével a mikulás sportvetélkedő. Jövőre is ilyen jó hangulatban várjuk a Mikulást! A vetélkedőről több kép is készült, ezeket megtekinthetik az intézményünk honlapján: evangelikusisk.hu oldalon.

Urbán Miklósné
tanítónő

A Nyíregyházi Evangélikus Kossuth Lajos Gimnázium hírei

A karácsonyhoz közeledve egyre több lehetőségünk nyílik, hogy adományokat ajánljunk fel gyűjtést kezdeményező szervezeteknek. Mivel rászoruló emberek a közvetlen környezetünkben is vannak, a Nyíregyházi Evangélikus Kossuth Lajos Gimnáziumban már jó néhány éve elhatározta, hogy elsősorban rajtuk szeretnénk segíteni: azoknak, akikkel nap, mint nap találkozunk, akiknek a problémáival, nehézségeivel rendszeresen szembesülünk. Az ő érdekükben hívtuk életre a kossuthos jótékonysági vásárt.

Novemberben elkezdődik a készülődés: az osztályok keddenként jótékonysági büfé keretében invitálják a gimnázium tanárait és tanulóközösségét. A diákok szülei is tevékenyen részt vesznek a megvalósításban, hiszen ők biztosítják a süteményeket, illetve a szendvicsekhez, gyroshoz, hamburgerhez szükséges alapanyagokat. A jótékonyságon túl hatalmas közösségformáló ereje is van ezeknek az alkalmaknak. Az esemény népszerűségét bizonyítja, hogy az idei tanévben már nem egy, hanem heti két alkalomra is szükség volt, hiszen megnőtt a vállalkozó kedvű, segíteni akaró osztályok száma.

A szülők és a diákok fantáziája kifogyhatatlan: sütemény-kompozíciók, retro-szendvicsek, sajtgolyó édesburgonyával, nem lehet felsorolni mindazt a kínálatot, ami ezeken a napokon a kossuthosokat várja. Az osztályok egymást túlszárnyalva bővítik a választékot. Az összegyűjtött adomány évről évre egyre nagyobb. Szétosztásában az osztályfőnökök segítségét kérjük, hiszen ők tudják a legjobban, hol van igazán szükség segítségre. Tavaly 485 000 Ft,-ot gyűjtöttünk össze, az osztályok közül a 8/9. osztály volt a legeredményesebb. A befolyt összegből 50 diákot és családját tudtuk pénzadománnyal segíteni.

Pál apostol az efezusbelieknek így idézte az Úr Jézus szavait: „Nagyobb boldogság adni, mint kapni.” (ApCsel 20,35). Ezekben a hetekben ennek az idézetnek a szépségét élhettük át a Kossuth falai között.

Homoródi Antalné, igazgatóhelyettes

A Luther Márton Evangélikus Kollégium hírei

Molnár Erzsébet evangélikus lelkész rendhagyó áhítatot tartott kollégiumunkban 2019. október 24-én. Azokra a szeretteinkre emlékeztünk, akik már nem lehetnek velünk. A lelkésznő az utak versengéséről szóló történettel mutatott rá halandóságunkra. Közösen imádkoztunk, majd gyertyát gyújtottunk, halottainkra emlékezve.

November 11-én színjátszó szakkörünk műsort adott a kollégiumban a Nyíregyházi Evangélikus Kossuth Lajos Gimnáziumból érkezett vendégeknek: pedagógusoknak, diákoknak.

A kollégiumi sportnap keretén belül, vidám hangulatban, számos versenyző részvételével zajlott a csocsó- és pingpongverseny november 13-án és 20-án.

November 27-én a Családok Átmeneti Otthonában szeretetszolgálaton vettünk részt: a tanulók karácsonyi műsort adtak.

December 3-án ellátogattunk a Nyíregyházi Evangélikus Egyházközség felújított gyülekezeti házába, az adventi sorozatra. Aznap este ez volt a téma: Azért jött Jézus, hogy bűnösöket hívjon megtérésre.

December 3-án rendezték meg a Nyíregyházi Egyetemen a Mizser Lajos helyesírási versenyt, amelyen kollégiumunk három diákja indult; közülük Tótfalusi Fanni különdíjat nyert.

December 4-én a Szivárvány Idősek Otthonában is szeretetszolgálaton vettünk részt karácsonyi műsorunkkal.

Idén is ellátogatott hozzánk a Mikulás, aki december 5-én este érkezett. Versekkel, dalokkal és egy karácsonyi színdarabbal kedveskedtünk neki.

December 11-én a Nyíregyháza-Kertvárosi Ágostai Hitvallású Evangélikus Egyház által rendezett adventi sorozaton szolgál énekkarunk.

Készülünk a karácsonyi istentiszteletre, amely december 17-én lesz kollégiumunkban.

Borza Tünde, nevelőtanár

Érpatak – Mit tesz Isten?

Az érpataki Önkormányzattól kerestek meg minket még 2018 nyarán, az 1886-ban épült, évtizedek óta a reformátusok használatában lévő, de evangélikus tulajdonban maradt templom szomorú állapotával kapcsolatban: „Lakossági bejelentés szerint a templom egyik ablaka betört, a plafon leszakadt, a galambok beköltöztek.” (Erről inkább nem mellékelek képet…)

A tornyot a reformátusok még 2001-ben megjavították, újra fedték, majd elkezdték a külső vakolást, de azután többet nem tudtak tenni ők sem. Néhány évenként jártunk ott, 2015-ben pedig fényképeket is készítettünk a templom akkori állapotáról. Érpatakon a 2011. évi népszámlálási adatok szerint 11 evangélikus élt és 112 református (de az utóbbi években már velük is csak évente 4 alkalommal tartott istentiszteletet Molnár Csilla téglási református lelkésznő).

A megkeresés nyomán Botos Antalné ludastói presbiterünkkel tavaly augusztus 2-án jártunk újból a helyszínen, és tárgyaltunk a községi vezetőkkel. 2018. november 12-én Györe Balázs egyházmegyei pályázati referenssel és Terdik Csaba vállalkozóval mértük föl a templom állapotát. Lehetőségünk nyílt ugyanis az egyházi épített örökség megóvására kiírt állami pályázatra bejelentkezni.

Hála Istennek, 2019 tavaszán a pályázati forrásból 10 millió Ft megítéléséről kaptunk tájékoztatást! A nyár folyamán a Nyíregyházi Evangélikus Egyházközség meg is kapta ezt a támogatást, és a kivitelező 2019. szeptember 24-én elkezdte a munkát! A padláson lerakódott rengeteg szemét eltakarítása után a födémet teljesen ki kellett cserélni és a tetőszerkezetet is át kellett építeni. Megtörtént a falak vakolása, festése, az ablakok üvegezése, az új kerítés és kapuk elkészítése. Közben szomorú tényről kaptunk értesítést november 25-én: valaki betört a templomba és elvitt néhány dolgot onnan! Hisszük azonban, hogy Isten ebből is tud jót kihozni!

A régi padok költséges javítása helyett székeket kell majd beszereznünk. Sok teendő vár még!

Több alkalommal jártam ott, mint a körzet lelkésze, és igazgatólelkészünk, esperesünk is megtekintette a munkálatokat. Örömmel vettük föl a kapcsolatot egy, az utóbbi időben Érpatakra költözött, Isten igéjére vágyó evangélikus házaspárral is! Az ÚR adjon új kezdetet ezen a helyen ismét: „nyitott ajtót” az Ő szolgálatára, az Úr Jézus Krisztus evangéliumának hirdetésére!

Adámi László, lelkész

Polgármesteri elismerés a 90 esztendős Dr. Bánszki Istvánnak

A Nyíregyházi Evangélikus Kossuth Lajos Gimnázium nyugalmazott igazgatója egész életében kapcsolatban állt a gimnáziummal, hiszen 1948-ban itt tett érettségi vizsgát, majd, amikor az evangélikus egyház visszakapta az iskolát, igazgatóként újraszervezte az evangélikus oktatást. Az akkor még Bessenyei György Tanárképző Főiskola docensi állásából lépett át az igazgatói megbízásba, és Bozorády Zoltánnal közösen új alapokat építettek az ébredező evangélikus fiatalság oktatására.

Igazgatóként igazi evangélikus szellemiségben, hitben, reményben, szeretetben indította útjára a fiatalokat, miközben magyar irodalmat is tanított a szerencséseknek. Újra indította a legendás Kossuth-diák című iskolai lapot, és a Bessenyei Társaság révén az iskolát bekapcsolta az értelmiség köreibe. Létrehozta az Úr érkezése elnevezésű ökumenikus szavalóversenyt, mely az országban elsőként hívta és várta az istenes versek szavalóit, szeretőit egy több napos együttlétre, mely a mai napig él, egyidősen a gimnázium újraindulásával.

Nyugdíjba vonulása után is sokat tett az iskoláért, szorgalmazta az iskolamúzeum létrehozását, mely méltó mementó az utókornak. Hálát adunk az Úrnak, hogy 90 éves korában Nyíregyháza városa megköszönhette azt a város- és iskolaépítő munkát, amit Igazgató Úr értünk evangélikus fiatalokért, majd később evangélikus vidéki értelmiségiekért tett. Az Úr áldása kísérje továbbra is.

Kecskemétiné Szilvási Zsuzsanna

ANYAKÖNYVI HÍREK

Keresztelések: **„Bizony az ÚR ajándéka a gyermek, az anyaméh gyümölcse jutalom.”**

Konyári Áron Benedek, Tóth Bianka, Ruzsinszki Gergő, Hibján Tamás, Varga Áron, Szoka Emilia, Molnár Ignác Rómeó, Laza Szabolcs, Laza Árpád.

Felnőtt keresztség és konfirmáció: Hegymegi Anita Anikó.

Házasságkötések: **„… Amit tehát az Isten egybekötött, ember el ne válassza.”**

Kótaji Norbert és Jenei Krisztina Enikő, Juhász József Roland és Márkus Regina.

Halálozások: **„Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg…”**

Hugyecz Andrásné Hugyecz Zsuzsanna (86), Henzsel Mihály (66), Mócsán István (56), Káplán Istvánné Honfi Erzsébet (65), Kémeri Jánosné Pócsik Ilona (69), Király Ilona (87), Karasz Mihályné Csurka Erzsébet (74), Szikszai Mihályné Fábián Erzsébet (88), Stréger Attila (56), Cseh Jánosné Balázs Ilona (85), Banykó Andrásné Turcsán Julianna (85), Szekeres József (91), Greksza László (57), Dorogi István (71), Sipos Ferencné Kusnyerik Erzsébet (84), Nagy Árpádné Horváth Zsuzsanna (70), Molitorisz

József (59), Damasiewics Andrásné Palkovics Julianna (85), Lakatos Györgyné Szekeres Julianna (80), Örhegyi Gyuláné Turcsán Magdolna (89), Polyákné Márföldi Éva (70), Schüssl Gabrielle Uta (57).

Összeállította: Horváth Csabáné

December havi előzetes

- December 21-én 16:00 órai kezdettel Gyermekkarácsony lesz Mandabokorban.
- December 21-én 16:30 órai kezdettel Gyermekkarácsony lesz Vargabokorban.
- December 22-én 9:30 órától Családi istentisztelet – gyermekkarácsony lesz Borbányán.
- December 25-én 17:00 órától karácsonyi zenés áhítatot tartunk a Nagytemplomban.

Január havi előzetes

- 2020. január 1-4. között évkezdő evangelizációs sorozatot fognak tartani a gyülekezetünk lelkészei felváltva, a Luther téri gyülekezeti teremben.
- 2020. január 5-12. között evangéliumi aliansz imahét lesz.
- 2020. január 19-26. között ökumenikus imahét lesz.

Február havi előzetes

- 2020. február 14-16. között (péntek estétől vasárnap délig) EKE ifjúsági hétvége lesz Piliscsabán.

Ha hozzátartozója, ismerőse vagy barátja kórházba kerül, kórházlelkészünk, Melich Mihály elérhető a 06-20/824-2306 telefonszámon, vagy a misi.melich@gmail.com email címen.

Köszönjük mindazoknak az áldozatkészségét, akik 2019-ben is adományaikkal támogatják egyházközségünket, illetve intézményeinket és alapítványainkat.

„Nyíregyházi Evangélikus Nagytemplomért” alapítvány, mely templomunk felújítását szolgálja. Adószám: 18801703 -1 -15

„Segítség Háza a tirpák utódokért” Alapítvány, mely gyülekezeti - és missziói programokat támogat. Adószám: 18151053-1-15

A Nyíregyházi Evangélikus Egyházközség Lelkészi Hivatalának címe: Luther tér 14.
Hivatalos órák:
munkanapokon 9-17 óráig.
Tel: +36-20/368-9935

Gyülekezetünk bankszámla száma:
CIB 11100702-19861274-36000001

Figyelmébe ajánljuk gyülekezetünk honlapját: nyiregyhaza.lutheran.hu

Köszönjük a Hírmondóra szánt adományokat!

A Hírmondó legközelebbi számának tervezett megjelenési időpontja: 2020. február 23.

Lapzárta: 2020. február 14.

Szerkesztőbizottság:
Adámi László, Kecskemétiné Szilvási Zsuzsanna, Márk Borbála, Nádasi Zoltán
Felelős szerkesztők: Dr. Kovács László Attila, Veczánné Repka Jolán
E-mail: nyiregyhazi.hirmondo@lutheran.hu
Kiadja a Nyíregyházi Evangélikus Egyházközség, belső használatra, ingyenes terjesztésben.
Megjelenik kéthavonként.
Készült: A Grafit Nyomdában 1300 példányban.